

Від лауреата премії «Золотий пістоль»
за кращий детективний твір конкурсу
«КОРОНАЦІЯ СЛОВА»

Донецьк здригається від жахливого вбивства — відомого майстра тату знаходять мертвим. Його вдарили ножом у серце, а потім ще й викололи очі. Цей звірячий випадок привертає увагу редакції кримінальної хроніки «Презумпція», де працює професор Богдан Лисиця. За дорученням головреда він вирушає до Донецька, щоб провести журналістське розслідування. Але доки детектив шукає та аналізує суперечливі факти, у Торезі за тим самим сценарієм гине ще один татуювальник. Що це: добре сплановані злочини чи не пов'язані між собою ритуальні вбивства? Журналістові вкрай потрібно якнайшвидше знайти відповідь, бо невідомі вже відкрили полювання й на нього!

Нарешті в українській популярній літературі з'явився детектив принципово західного зразка. Це коли нема нічого зайвого... На вбивцю герої та читач натраплять там, де найменше шансів з ним перетнутися. Закручена, але не заплутана історія...

Андрій Кокотюха

Богдан притиснувся до стіни за шафою, залишаючи в полі зору двері. Від руків'я зброї пішла заспокійлива енергія. Це давало шанс. Та й шафа — така-сяка «твердиня».

Серце рвалося геть. Ніби хотіло побігти, бо за ним гналися. Воно так пульсувало, що, здавалося, саме зараз вистрибне назовні. І пострибає далеко. Туди, де тепло і світло...

Він стискав зброю, готовий грудьми зустріти ворога. Відступати нікуди. Та й не відступав би. Не того крою костюм. Міцно його змастирили. Надійно. У розвідку рушай. Не пошкодуєш.

Прислухався до найменшого звуку. Дихав через раз. Щоб соніння не заважало почути, що там, за дверима. Це важливо. Жи-ттє-во-не-об-хід-но!

www.bookclub.ua

ISBN 978-617-12-0072-2



ТАТТОО
ЧИТАННЯ
ПО ОЧАХ



В'ЯЧЕСЛАВ
ВАСИЛЬЧЕНКО



ТАТТОО

ЧИТАННЯ ПО ОЧАХ




В'ЯЧЕСЛАВ
ВАСИЛЬЧЕНКО







**В'ЯЧЕСЛАВ
ВАСИЛЬЧЕНКО**



ТАТТОО

ЧИТАННЯ ПО ОЧАХ



РОМАН

Спеціальна премія від Андрія Кокотюхи «Золотий пістоль»
за найкращий гостросюжетний детектив

ХАРКІВ **КЛУБ**
2016  СІМЕЙНОГО
ДОЗВІЛЛЯ

УДК 821.161.2
ББК 84(4Укр)
В19

Жодну з частин цього видання
не можна копіювати або відтворювати в будь-якій формі
без письмового дозволу видавництва

Дизайнер обкладинки *Наталія Переверзева*

ISBN 978-617-12-0072-2

- © Васильченко В. М., 2015
- © DepositPhotos.com / konradbak, kjolak, обкладинка, 2016
- © Книжковий клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», видання українською мовою, 2016
- © Книжковий клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», художнє оформлення, 2016

«Коронація слова» створює для вас нову хвилю української літератури — яскраву, різножанрову, захопливу, — яка є дзеркалом сьогодення і скарбом для майбутніх поколінь.

***Тетяна та Юрій Логуші,
засновники проекту***

Міжнародний літературний конкурс романів, кіносценаріїв, п'єс, пісенної лірики та творів для дітей «Коронація слова» був заснований за підтримки брэнда найпопулярнішого українського шоколаду «Корона». Головна мета конкурсу — сприяння розвитку новітньої української культури.

Література, кіно, театр і пісня обрані не випадково, адже саме ці жанри є стратегічними жанрами культури, що формують і визначають зрілість нації.

Метою конкурсу та його завданням є пошук нових імен, видання найкращих романів, стимулювання й підтримка сучасного літературного процесу, кіно й театру і як наслідок — наповнення українського ринку повнокровною конкурентоспроможною літературою, а кіно й театру — якісними українськими фільмами й п'єсами.

koronatsiya.com

Наше життя — це ілюзія чорного й білого.

Присвячується втраченим ілюзіям.
А ще... зеленому чаю «Greenfield»...

Усі персонажі, установи й події, описані в романі, вигадані.
Будь-який збіг з реальними людьми, установами чи подіями
абсолютно випадковий.

Немає нічого гіршого, ніж полювати на мисливця.


Жан-Кристоф Гранже

Суперники мовчки тягнули залізну палицю кожен до себе. Ленгдон відчув, що іржаве залізо вислизає йому з рук, і долоню пронизав пекучий біль. Наступної миті гострий кінець прута вже був націлений на його груди. Мисливець сам став здобиччю.

Ден Браун

Читання попелу досягне лиш для того,
хто на три чверті вже пройшов дорогу
і сам собі і судія, і гід,
чия хода важка, печаль глибока,
хто має вже не два — чотири ока
і бачить те, що бачити б не слід.

Володимир Базилевський



У кабінеті Бондаренка — двоє. Він і Лисиця. Сидять візаві. На столі — чашки із зеленим чаєм. Щойно залиті. Одна з логотипом «Якобс». На іншій красується викрутасами «Сергій». Над чашками здіймається пара. Але далі все закінчується невесело. Для пари. Вона відразу зникає...

Бондаренко подав Лисиці чашку з логотипом. Той узяв. Гаряча! Поставив перед собою. Підстеливши квадратик паперу для записів. Ті, що лишились у стосі, затремтіли. Особливо наступний. Його час порахований. І життя все ж *марнота марнот*.

— Дякую, — «обгорнув» чашку долонями. Ніби хотів зігрітися. — Отже, він майстер тату, мешкав у Донецьку, його вбито й виколото очі?

— Зарізано, — поправив Бондаренко. — І ножа на місці не знайшли. Там узагалі нічого не знайшли. Ніяких слідів. Шикарний претендент на «глухаря».

— Без слідів — то так, — сказав задумливо Богдан. — Але, може, їх не змогли знайти? Таке ж буває. Місце злочину кишить слідами, а їх просто не бачать. Усе залежить від того, хто дивиться. І від місця, з якого це роблять. — Ніби й «філософія», а помічено правильно.

— Згоден. — Бондаренко взяв чашку і спробував відпити. Хотілося їсти. Та поки не «світило». Нехай хоч чаєм шлунок налякає. Але ковток лише один. Гаряче-таки! — Тому часто й не знаходять. — Поставив чашку назад.

— А злочинів без слідів не буває. Раз є злочин — є й той, хто. І якщо це людина...

— У нашому випадку — точно людина, — обірвав Бондаренко, хоча й не звернув на це уваги. — Не думаю, що надприродне спуститься до банального ножа. Обов'язково підшукає щось елегантніше.

— Але наша людина слід таки лишила. — Богдан ніби став кавалером ордену «Святої Серйозності». — Виколоті очі. Навіщо це зроблено?

— Хтозна, — стелював плечима головред. — Може, катували? Хотіли щось дізнатися?

— Або помститися. За криву *татуху*. Чи за хворобу. Через голку це буває. — Лисицю можна слухати довго. Сьогодні він — наче професор логіки. — Це, як на мене, найреальніший мотив. Але й тоді виколоті очі ні до чого. Я, звісно, ризикую бігти попереду поїзда, але з очима тут не все так просто.

— Ха! — видихнув головред, усміхнувшись. — Тому я й загриб цю тему. Звичайні вбивства — це ж не твій профіль.

— Смійся-смійся, — закивав Лисиця, — але насамперед я — все-таки професор, а вже потім твій підлеглий... Та й відколи вбивства стали «звичайними»?

— Правильно, — кивнув Бондаренко. — Професор. А значить — людина розумна. *Найгомосап'єнсніша* з усіх *гомосап'єнсних*. Саме твоя голова тут і потрібна. Офіційне розслідування зависне. Як завжди. Поживитися тут явно нічим. Доказів на поверхні — нуль. Та й убито не банкірову дружину чи нардепа пузатого. Ворушитися особливо не будуть. Ніхто тобі й не заважатиме.

— А ти вже вирішив, що я цим займуся? — Лисиця дивився на «шефа» невідпорно. Ніби хотів «продивитися». І випалити його наміри.

— По очах читаю, що займешся. — Обличчям головреда гасали грайливі бісики. І проганяти їх він не збирався. Та вони й не пішли б.

— Не знав, що вмієш, — показав Богдан невдоволення, але за ним ховалася цікавість.

— Я вмю ще й не таке, — почав грати Бондаренко, — але прочитати твій запал нескладно. Великі яскраві букви.

— Латиниця чи арабська в'язь?

— Не повіриш, — не збавляв оберти «шеф», — банальна кирилиця.

— Повірю, — стримав усмішку професор. — Сам же писав.

— До речі, про «писав», — посерйознішав головред. — Коли роман про свої «вовчі» пригоди закінчиш?

— Наші, Сергійку, наші. — Лисиця показав аксакала. Майже вийшло. Років тридцять не дотягнув.

— Нехай буде гречка, — радо погодився Бондаренко.

— Думав тижнів за три, — видихнув утому Богдан. — Хоча тепер...

— Роздвоюйся. Ночі не спи. Але пропускати цей шанс... — Головред знову одягнувся у звичну «шкуру».

— Чудово розумію, — закивав професор. — А тут іще й кафедра підпрягає...

— Тоді *розтроюйся*, — прогримів вироком «шеф».

— Якби ж міг... — Лисиця вже серйозний. Тут не до жартів.

— Зможеш. Після вовкулак¹... Так, — спинив дискусію головред непідробною рішучістю, — придумуй, що хочеш, а це вбивство має стати «нашим».

Лисиця почав кусати губи. Потім укинув у чай ложку меду й став колотити. Подумки кудись дременувши.

Задзеленчав стаціонарний телефон. Бондаренко почав розмову. Наче крізь сон, Богдан розумів, що головред когось лає, але, кого і за що, утямити, звісно ж, не міг. Заважала відсутність. Відсутність тут і зараз. Уявляв ту людину, з виколотими очима. Добре, якщо зробили це вже після смерті. А якщо до? Жахливі миті. А потім усе закінчилося. І очі вже стали непотрібними. Як і решта всього. Непотрібними... Стоп! А якщо вбивця не хотів, щоб цей майстер тату щось побачив? Якщо це йому було настільки важливо? Але ж мертвий уже нікому нічого не скаже. До чого тут очі? А що, коли вбивця так замітає сліди? Пускає хибною стежкою? Ходить довкола виколотих очей, а я собі «замулюсь» глибоченько. І ніколи й ніхто...

¹ Див.: В. Васильченко. Дворушники, або Євангеліє від вовкулаки.

Гм... Може бути. Поміркуй іще — з десяток варіантів придумаєш. І всі вони мають право на життя. Доки сидиш у цьому затишному кабінеті. І лише перевірка кожного покаже, що викинути в кошик для сміття, а що вперто дотискати. Лишається дрібничка: почати роботу... Але... Спочатку випий чаю. Допоможе. Думати він допомагає завжди...

Бондаренко давно закінчив говорити й тепер, усміхаючись, стежив, як Лисиця справді роздвоївся. Один, як робот, колотить майже холодний чай, а другий гасає Всесвітом. Тим, що поза кабінетом... Але два Богдани головредові не потрібні. Бо з кожного зиск невеликий. Треба зводити їх в одного. Отого. Багатьом знайомого.

— Скоро й ложка розчиниться, — «штурхонув» замріяного «робота» Бондаренко.

Лисиця одразу став одним. Швидко й безболісно. Без головредових надсузиль. І медичного втручання.

— Кажу... — почав було «шеф», але професор одразу відповів:

— Не хвилюйся, куплю нову. Срібну. Вовкулаки мають здатність не закінчуватися. Та й інша нечисть теж.

— Про що задумався? — знову прочитав по очах головред.

— Про очі, — замучено відповів Лисиця.

— Якоїсь красуні чи...

— Чи.

— Гм... Це правильно, — аж зрадів Бондаренко. — А в Донецьку давно був?

— Правду кажучи, ніколи, — несподівано прозрів Богдан.

— Ого. Тоді все за нас. «Розширюємо географію» твоїх поїздок. А то закордони вздовж і впоперек по кілька разів, а вдома...

— Ну, раз треба, — вдарив по колінах професор і підвівся, — значить, будемо. Тільки дзвіночок зроблю.

Дістав мобільного. Набрал Кодаківського. Той радо привітався. Лисиця без підготовки запитав:

— Євгене Миколайовичу, а що тобі підказує ситуація з виколотими очима у вбитого?

— А ти вже за той донецький випадок учепився? — Кодаковський ніби підслухав усе. Чи, може, й справді *нажучив* кабінет *жучками*?

— Не треба було? — штовхнув полковника на слизьке.

— Чому ж? — залишився на твердому той. — Твоя тема. Не крадіжка ж із сусідського балкону. І не приклад із підручника криміналістики. Тебе ж таке не «заводить»...

— Не «заводить», — погодився Лисиця. — Це точно.

— Гаразд. Тоді вмощуйся зручненько та слухай уважненько, — перетворився на «діда Панаса» офіцер. — Році в 90-му завівся був у Києві сексуальний маніяк. Він гвалтував, убивав і виколував очі. Думав, що в очах жертв може залишитися його відображення.

— З фотоапаратом сплутав? — спробував пожартувати Богдан. Вийшло не дуже.

— Мабуть... — пропустив повз увагу Кодаковський. — Він, до речі, з підмосковної Балашихи родом. На прізвище нібито Кузнецов чи Ковальов. Із кузнею пов'язане. Служив неподалік Києва. І вирішив тут гульнути так криваво. А потім дременув до Москви. І «фестивалив» уже там. Піймали його потім...

— А-а-а... — завів монотонну платівку професор, але не надовго. — Пригадую-пригадую. Щось тоді про це бабусі під парадними гомоніли.

— Отож... Не щастило кавалерові в коханні. А, видно, дуже хотілося. От і переступив. Звіром став. Майже вовкулакою. А! Тобі ж до них не звикати. Ще історія з тими вбивствами жінок не вщухла¹. Молодець ти... Мені б таких *слідаків*...

— Я ж уже казав, — став «у третю позицію» Лисиця, — волю не міняю ні на що. Навіть на погони генеральські... А, до речі, коли вже тебе ошчасливлять?

— Ти, Богдане, як дитина мала, — аж образився полковник. — Чудово ж кумекаєш, що посада в мене полковницька. Звідки ж «генералу» взятися?

¹ Див.: В. Васильченко. Дворушники...

Зміст

Розділ 1. Дуче.....	11
Розділ 2. Дарунок маорі.....	18
Розділ 3. «Englishmen in New York».....	31
Розділ 4. Фахівець із медознавства.....	42
Розділ 5. Два улуни і люйча.....	54
Розділ 6. Дракон і змія.....	69
Розділ 7. Дядя Ко.....	76
Розділ 8. Чоловіча педагогіка.....	89
Розділ 9. Мсьє слідопит.....	98
Розділ 10. Народження Шрека.....	107
Розділ 11. Актор погорілого театру.....	117
Розділ 12. Прогулянка на Венеру.....	132
Розділ 13. Обитель чоловіколюбців.....	140
Розділ 14. «Осліплення Самсона філістимлянами».....	149
Розділ 15. Ду Фу проти Шу Тин.....	160
Розділ 16. Хом'як і «Ричард».....	178
Розділ 17. Cherchez la femme.....	186
Розділ 18. У клітці з тигром.....	194

Розділ 19. Метеор із яскравим шлейфом	207
Розділ 20. Донецький спрут.	222
Розділ 21. Тадж-Махал..	231
Розділ 22. Удар у спину..	250
Розділ 23. Янголи інфи	261
Розділ 24. Турук Макто	278
Розділ 25. Професор мінеритів.	287
Розділ 26. «Не пий вина, Гертрудо!»	297
Розділ 27. Струм	311
Розділ 28. Давня чоловіча розвага..	320
Розділ 29. «Армагедонія»	329
Розділ 30. Вівальді. «Шторм»	352
Розділ 31. «Троюрідний брат Термінатора»..	364
Розділ 32. Гаджо	374
Розділ 33. Оперативний псевдонім.	386
Розділ 34. Шпики..	395
Розділ 35. «Картопляний Рембо»	407
Розділ 36. Отаманша	420
Розділ 37. Голлівудський суперстар	434
Розділ 38. «Оскар» за кращу жіночу роль	446
Розділ 39. Карабас-Барабас і афроамериканець	458
Розділ 40. Левиків не буде	470
Розділ 41. Ті-хто-бажають-нам-добра	481
Розділ 42. Доктор Лектер вигулює собаку Баскервілів	492
Розділ 43. Перший після Бога. Епілог..	503

Літературно-художнє видання

ВАСИЛЬЧЕНКО В'ячеслав
Tattoo. Читання по очах
Роман

В авторській редакції

Головний редактор *С. С. Скляр*
Керівник проєкту *В. А. Тютюнник*
Завідувач редакції *Т. М. Куксова*
Відповідальний за випуск *М. І. Коміна*
Художній редактор *Ю. О. Дзекунова*
Коректори *Г. В. Доніна, Г. В. Фурса*

Підписано до друку 15.12.2015. Формат 84x108/32. Друк офсетний.
Гарнітура «Minion». Ум. друк. арк. 26,88. Наклад 6000 пр. Зам. №

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
Св. № ДК65 від 26.05.2000
61140, Харків-140, просп. Гагаріна, 20а
E-mail: cop@bookclub.ua

Віддруковано у ПАТ «Білоцерківська книжкова фабрика»
09117, м. Біла Церква, вул. Леся Курбаса, 4
впроваджена система управління якістю
згідно з міжнародним стандартом DIN EN ISO 9001:2000

Васильченко В.

В19 Tattoo. Читання по очах : роман / В'ячеслав Васильченко. — Харків : Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», 2016. — 512 с.

ISBN 978-617-12-0072-2

Звіряче вбивство привертає увагу редакції кримінальної хроніки! Професор та журналіст Богдан Лисиця за дорученням головіреда вирушає в Донецьк, щоб провести розслідування. Ще один злочин за подібним сценарієм трапляється в Терезі. До того ж обидва вбивства мають ознаки ритуальних! Замахи на життя самого Богдана свідчать про те, що журналіст на правильному шляху... Тепер конче потрібно випередити вбивцю, перш ніж він дасть свій суд над наступною жертвою!

УДК 821.161.2
ББК 84(4Укр)

1. Олександрія, просп. Леніна, 77 (ТЦ «Гранд-Плаза», 2-й поверх), (05235) 7-15-50
2. Артемівськ, вул. Радянська, 69 (ТЦ «Азов-Плаза», 2-й поверх), (0627) 44-90-99
3. Біла Церква, вул. Ярослава Мудрого, 5/13 (колишній універмаг «Дружба», 1-й поверх), (0456) 39-04-68
4. Білгород-Дністровський, вул. Московська, 16-А (ТЦ «Рута-Плаза», 2-й поверх), (04849) 6-07-26
5. Бердянськ, просп. Леніна, 35-А (ТЦ «DEL MARE», 1-й поверх), (06153) 3-48-40
6. Бориспіль, вул. Київський шлях, 10-В (ринок «Зоряний», місце 103), (06153) 3-48-40
7. Вінниця, вул. Палапана, 1-А (ТЦ «Квартал», 2-й поверх), (0432) 50-88-06
8. Вознесенськ, вул. Синькова, 5-А, (05134) 3-20-19
9. Дніпродзержинськ, просп. Леніна, 57-А (ТЦ «Фуршет», 1-й поверх), (0569) 53-42-26
10. Дніпропетровськ, просп. Карла Маркса, 105 (ТЦ «Сільпо», 2-й поверх), (056) 770-00-55
11. Дніпропетровськ, вул. Калинова, 9-А (ТЦ «Miriada», 1-й поверх), (056) 760-33-30
12. Житомир, вул. Київська, 87 (ТЦ «Вопак», 2-й поверх), (0412) 41-24-85
13. Запоріжжя, просп. Леніна, 58, (061) 787-63-86
14. Запоріжжя, просп. Металургів, 2-Ж (ТЦ «Рекордний», 0-й поверх), (061) 236-86-54
15. Івано-Франківськ, пл. Ринок, 1 (ТЦ «Галерея Н», 0-й поверх), (0342) 72-58-32
16. Ізмаїл, вул. Пушкіна, 47 (ТЦ «Електрон», 2-й поверх), (04841) 6-22-12
17. Іюм, пл. Радянська, 7, (05743) 3-14-72
18. Кам'янець-Подільський, вул. Данила Галицького, 11/3 (ТД «Максимум», 2-й поверх), (03849) 6-48-11
19. Київ, вул. Велика Васильківська, 72 (ТЦ «Олімпійський», 3-й поверх), (044) 590-25-76
20. Київ, вул. Райдужна, 15 (ТЦ «Фуршет», 0-й поверх), (044) 540-23-65
21. Київ, вул. Маршала Малиновського, 12-А (ТРЦ «Метрополис», 3-й поверх), (044) 500-62-73
22. Київ, вул. Лукашевича, 15-А (ТЦ «Європорт», 2-й поверх), (044) 461-94-82
23. Київ, вул. Драгоманова, 29 (ТЦ «Центрум», 1-й поверх), (044) 502-18-96
24. Київ, вул. Попудренка, 90/2 (ТЦ «Маяк», 3-й поверх), (044) 361-91-46
25. Кіровоград, пров. Центральний, 3/1 (ТЦ «Плаза», 1-й поверх), (0522) 35-20-55
26. Ковель, бульв. Лесі Українки, 18 (ТД «Бульвар», 2-й поверх), (03352)-5-21-40
27. Конотоп, вул. Конотопських дивізій, 24-А (ТЦ «Маяк», 2-й поверх), (05447) 6-36-77
28. Краматорськ, вул. Палацова, 23 (ТЦ «Прогрес», 2-й поверх), (0626) 48-97-87
29. Краснопільський, вул. Свердлова, 148, (06239) 2-00-48
30. Кременчук, вул. Леніна, 15/42 (ТЦ «Мега», 2-й поверх), (0536) 72-97-65
31. Кривий Ріг, просп. Гагаріна, 4 (ТЦ «Плаза-2», 2-й поверх), (056) 409-81-09
32. Кривий Ріг, вул. Ватутіна, 39-А, (056) 409-60-75
33. Лисичанськ, просп. Леніна, 117 (ТЦ «Лимон», 2-й поверх), (067) 570-61-62
34. Луцьк, вул. Рівненська, 48 (ТЦ «Фокстрот», 1-й поверх), (0332) 78-35-08
35. Львів, вул. Братів Рогатинців, 15, (032) 235-50-12
36. Львів, вул. Городоцька, 179 (ТЦ «Скриня», 2-й поверх), (032) 298-88-07
37. Маріуполь, просп. Металургів, 64 (ТЦ «Єлизавета», 1-й поверх), (0629) 41-27-71
38. Мелітополь, просп. Богдана Хмельницького, 24 (ТЦ «Пасаж», 2-й поверх), (0619) 44-83-49
39. Миргород, вул. Гоголя, 147 (ТЦ «Мир», 1-й поверх), (05355) 5-06-08
40. Ніжин, вул. Шевченко, 11-А (ТЦ «Гермес», 2-й поверх), (04631) 90-10-2
41. Миколаїв, вул. Потьомкінська, 63/2, (0512) 47-58-43
42. Нікополь, просп. Трубінків, 14 (ШУМ, 1-й поверх), (05662) 2-50-03
43. Нова Каховка, вул. Паризької комуні, буд. 13, ТЦ «Центральний» (колишній «Дитячий світ»), 1-й поверх, (05549) 7-96-51
44. Новомосковськ, вул. Радянська, 34 (ТЦ «Сті-Центр», 2-й поверх), (0569) 69-65-79
45. Одеса, вул. Велика Арнаутська, 61, (048) 786-05-88
46. Одеса, вул. Краснова, 17 (пл. Тобухіна), (048) 780-19-84
47. Одеса, просп. Добровольського, 99, (048) 755-04-40
48. Павлоград, вул. Карла Маркса, 84-А, (057) 752-65-92
49. Первомайськ, вул. Революції, 34, (05161) 7-53-99
50. Полтава, вул. Жовтнева, 50, (0532) 60-60-40
51. Рівне, вул. Київська, 67-А (ТЦ «Арена», 2-й поверх), (0362) 64-26-37
52. Селідове, вул. Карла Маркса, 10 (Будинок побуту, 2-й поверх), (06237) 7-00-34
53. Слов'янськ, пл. Жовтневої революції, 3 (ТЦ «Фокстрот», 2-й поверх), (0626) 62-11-02
54. Суми, вул. Соборна, 42, (0542) 77-17-12
55. Тернопіль, вул. Перля, 3 (ТЦ «Novus», 2-й поверх), (0352) 43-12-76
56. Ужгород, пл. Кирила та Мефодія, 3 (універмаг «Україна», 2-й поверх), (0312) 67-22-29
57. Харків, просп. Маршала Жукова, 3-А, (057) 392-03-43
58. Харків, просп. Гагаріна, 20-А (ТЦ «На Гагаріна», 2-й поверх), (057) 703-44-58
59. Харків, вул. Академіка Павлова, 144-Б (ТЦ «Космос», 3-й поверх), (057) 720-12-29
60. Харків, вул. Полтавський шлях, 144 (ТБЦ «Компас», 2-й поверх), (057) 720-10-33
61. Херсон, просп. Ушакова, 35-А (ТЦ «Адмірал», 2-й поверх), (0552) 46-00-66
62. Хмельницький, вул. Свободи, 73 (ТЦ «Фуршет», 3-й поверх), (0382) 72-66-51
63. Черкаси, вул. О. Дашкевича, 26 (ТЦ «Сільпо», 3-й поверх), (0472) 54-04-47
64. Чернігів, просп. Перемоги, 103, (0462) 65-32-31
65. Чернівці, вул. Головна, 10, (0372) 58-72-44
66. Шостка, вул. Карла Маркса, 24, (05449) 7-37-46

Замовляйте книжки будь-яким зручним способом

- за телефонами довідкової служби
(050) 1 13-93-93 (МТС); (093) 170-03-93 (life);
(067) 332-93-93 (Київстар); (057) 783-88-88
- на сайті Клубу: www.bookclub.ua

Надсилається безоплатний каталог

**Запрошуємо авторів, перекладачів,
художників, редакторів до співпраці**
e-mail: publish@bookclub.ua

Для гуртових клієнтів

Харків

тел./факс +38(057)703-44-57
e-mail: trade@bookclub.ua
www.trade.bookclub.ua

Київ

тел./факс +38(067)575-27-55
e-mail: kyiv@bookclub.ua

Одеса

тел./факс +38(067)572-44-28
e-mail: odessa@bookclub.ua

Генеральний спонсор Конкурсу



Генеральний інформаційний партнер



Почесний партнер Конкурсу



Меценат конкурсу
Богдан Батрух



КОРДОН



GELON



ОСКІР КІНО



BETA ХОЛДІНГ ГРУП



ДЕРЖАВНЕ АГЕНТСТВО УКРАЇНИ З ПИТАНЬ КІНО



Йодо

ШУСТОВ



PREMIER PALACE HOTEL
KYIV - UKRAINE



ODESSA
INTERNATIONAL
FILM FESTIVAL



Інформаційні партнери Конкурсу

ФОКУС

УЛ:ПЕРШИЙ



УКРАЇНА

MANDRY

Літературна Україна

УКР інформ

СЕГОДНЯ



hromadske.tv
громадське телебачення

5

перший • український • інформаційний



ДЗЕРКАЛО ПИШНЯ

естресо

ВСЕ СВІТ

ВСЕУКРАЇНСЬКЕ СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНЕ ЖУРНАЛІСТИЧЕ ВИСЛОВЛЕННЯ

Час і Поціл

Засновники та організатори конкурсу “Коронація Слова”
Тетяна та Юрій Логуші

